

УДК 656

В. В. ГУДІМОВ^{1*}, Є. А. МАКСИМЕНКОВ^{2*}

^{1*}Кафедра військової підготовки спеціалістів Держспецтрансслужби Українського державного університету науки і технологій, вул. Лазаряна 2, м. Дніпро, Україна, тел: +38 (067) 605 33 76, ел. пошта gudviktor777@dmail.com ORCID 0000-0002-6630-650X

^{2*}Кафедра військової підготовки спеціалістів Держспецтрансслужби Українського державного університету науки і технологій, вул. Лазаряна 2, м. Дніпро, Україна, тел: +38 (068) 691 39 61, ел. пошта u.a.maksymenkov@ust.edu.ua ORCID 0000-0002-9608-7301

ТРАНСПОРТНО-ЛОГІСТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ, ІНШИХ ВІЙСЬКОВИХ ФОРМУВАНЬ ПІД ЧАС БОЙОВИХ ДІЙ

Мета. Метою логістичного забезпечення Збройних Сил є задоволення потреб військ у засобах, необхідних їм для життя і проведення мілітарних і позамілітарних операцій, та забезпечення здатності людського потенціалу, а також озброєння і військового обладнання до проведення бойових дій. Важливою особливістю сучасної війни є висока динаміка бойових дій, яка досягається завдяки оперативній мобільності військ і їх швидкому переміщенню. Автомобільний транспорт відіграє в цьому визначну роль. Метою роботи є проведення аналізу організації безперервності військового перевезень в умовах ведення бойових дій Збройними Силами України. Наразі важливим є питання з взаємодії різних видів транспорту в умовах виходу з ладу важливих об'єктів транспортної інфраструктури. Сучасні дослідження факторів які впливають на взаємодію видів транспорту при військових перевезеннях надасть змогу оперативно вирішувати проблеми які виникають при перерві роботи транспорту. **Методика.** На сьогодні у Збройних Силах України створена система підвезення матеріальних засобів, яка в основному задовольняє потреби військ, що задіяні до виконання завдань в бойових операціях. Постачальні військові залізничні перевезення – перевезення залізничним транспортом військових вантажів для забезпечення виконання завдань Збройними Силами України. Але висвітлено ряд проблемних питань щодо їхньої організації, планування та взаємодії з транспортними органами, які є важливим фактором забезпечення високої мобільності і маневреності військ. Для з'ясування шляхів вирішення проблемних питань, пов'язаних з виконанням військових перевезень у ході підготовки та проведення бойових дій, які впливають на якість їх виконання, проведено аналіз організації та здійснення військових перевезень. **Результати.** Багаторічний досвід локальних війн і збройних конфліктів свідчить, що автомобільний транспорт має ряд переваг перед іншими видами транспорту: він без відриву може пересуватись за своїми військами, знаходитись у їх бойових порядках, забезпечувати транспортування великої кількості матеріальних засобів безпосередньо у війська, а також виконувати евакуаційні перевезення. Завдяки своїй маневреності, гнучкості, високій прохідності та меншій уразливості автомобільний транспорт є вирішальним засобом, що забезпечує тісний взаємозв'язок усіх інших видів транспорту під час їх комплексного використання при організації всебічного забезпечення військ. **Наукова новизна.** Ефективна відсіч російським загарбникам під час широкомасштабного вторгнення російської федерації на територію нашої країни значною мірою залежить від здатності вітчизняного автомобільного транспорту оперативно здійснювати всі види перевезень у необхідних обсягах для задоволення потреб Збройних сил України та інших утворених відповідно до законів України військових формувань, національної економіки та цивільного населення. **Практична значимість.** Відповідно проведеного аналізу надано рекомендації, що для збереження мережі логістичного забезпечення підрозділів в особливий період, конкретно живучості транспортних споруд, можна сформулювати подальші напрямки наукових досліджень, для створення раціональної системи розташування підрозділів технічного прикриття найбільш вразливих транспортних об'єктів, а також для швидкого відновлення їх при руйнуванні.

Ключові слова: автомобільний транспорт, військові перевезення, автомобільні військові частини КСЛ ЗС України, транспортні засоби.

Вступ

Однією з найважливіших умов, що забезпечують безперервність перевезень у сучасній війні, є комплексне використання всіх видів транспорту, під яким слід розуміти узгоджену їх роботу, що здійснюється на основі загального плану під єдиним керівництвом з метою

безперебійного забезпечення перевезень військ та різноманітних матеріальних засобів.

При виконанні військових перевезень роль окремих видів транспорту не є однаковою і визначається специфічними особливостями кожного з них. В залежності від виду транспорту, який використовується, військові перевезення

можуть бути залізничними, водними (морськими та річковими), повітряними, автомобільними і комбінованими.

Постановка проблеми та мети дослідження

Логістичне забезпечення Збройних Сил – є функцією, яка реалізується органами керування, логістичними підрозділами і обладнанням на користь військ та виражається у реалізації матеріального забезпечення (постачання), технічного забезпечення, транспортного забезпечення і експлуатації інфраструктури, а також вибраних аспектів медичного забезпечення. Логістичне забезпечення органів і підрозділів, які прямують до справного організування функціонування логістичної системи, результативного використання транспортної мережі і транспортних засобів, а також забезпечення військам усього, що їм є необхідним для життя і проведення операцій під час війни. Воно полягає у координації, плануванні, організуванні, стимулюванні і контролюванні використання різноманітних засобів постачання, а також реалізації широкої гами спеціалізованих і господарсько-побутових послуг. Метою логістичного забезпечення Збройних Сил є задоволення потреб військ у засобах, необхідних їм для життя і проведення мілітарних і позамілітарних операцій, та забезпечення здатності людського потенціалу, а також озброєння і військового обладнання до проведення бойових дій.

Важливою особливістю сучасної війни є висока динаміка бойових дій, яка досягається завдяки оперативній мобільності військ і їх швидкому переміщенню. Автомобільний транспорт відіграє в цьому визначну роль. Простіше кажучи, маючи їздити – ти маєш перевагу над тим, хто такої змоги не має. Тому Українська армія, відбиваючи широкомасштабне російське вторгнення, особливе значення надала засобам пересування- автомобілям. На сьогодні у Збройних Силах України створена система підвезення матеріальних засобів, в тому числі автомобільним транспортом, яка в основному задовольняє потреби військ, що задіяні до виконання завдань, але є ряд проблемних питань щодо організації, планування та взаємодії з транспортними органами інших видів транспорту, які забезпечують безперервність перевезень у сучасній війні, і є важливим фактором забезпечення високої мобільності і маневреності військ.

На російсько-українській війні наші воїни їздять, на чому доведеться. І не лише на військовому автотранспорті, який згідно зі штатом має бути у військових частинах і підрозділах. Чимало транспортних засобів надійшли до військ за мобілізацією з народного господарства, певну кількість одиниць війська отримали як

міжнародну військову допомогу, а також техніку від волонтерів. Усе це сьогодні «воює» у складі української армії, і завдяки чому вона протистоїть російській агресії.

Ефективна відсіч російським загарбникам під час широкомасштабного вторгнення російської федерації на територію нашої країни значною мірою залежить від здатності вітчизняного автомобільного транспорту оперативно здійснювати всі види перевезень у необхідних обсягах задля задоволення потреб Збройних сил України та інших утворених відповідно до законів України військових формувань, національної економіки та цивільного населення.

Логістичне забезпечення Збройних Сил повинне відповідати наступним вимогам:

- наявність єдиної нормативно-правової бази щодо організації логістичного забезпечення Збройних Сил;
- централізована організація планування логістичного забезпечення, військових перевезень усіма видами транспорту та підвезення МтЗ автомобільним транспортом;
- модульний та територіальний принципи побудови інфраструктури логістики;
- баланс між ефективністю логістичного забезпечення та досягненням максимальної економії державних коштів;
- чітка та прозора система управління логістичним забезпеченням; забезпечення раціонального розподілу, своєчасного накопичення, належного зберігання непорушних запасів МтЗ та можливість здійснювати їх своєчасний перерозподіл (оперативний маневр).

Організація виконання завдань логістичного забезпечення Збройних Сил у своїй діяльності має керуватися головним пріоритетом- організацією надійного, повного та своєчасного забезпечення Збройних Сил необхідними ОВТ та МтЗ.

Викладення основного матеріалу

Залізничний транспорт є самим потужним видом сухопутного транспорту, здатним виконувати масові перевезення військ і вантажів на великі відстані. Головною його перевагою є високі швидкості й більша провізна спроможність, регулярність роботи в будь-яких погодних умовах, а також у різні пори року та доби.

Однак у силу прив'язаності до полотна залізної дороги, значної уразливості внаслідок впливу противника та труднощів щодо відновлення зруйнованих ділянок шляхів не дозволяють залізничному транспорту забезпечувати доставку матеріальних засобів безпосередньо до бойових порядків військ, особливо при веденні наступальних операцій (бойових дій).

Морський транспорт має важливе значення

для виконання перевезень на приморських напрямках. Він має більшу вантажність і високу маневреність. Недоліком морського транспорту є залежність обсягів перевезень від розвитку технічної бази портів.

Річковий транспорт - один із найбільш дешевих видів транспорту. Вартість перевезень на 1 км річкового шляху значно нижча, ніж на залізницях. Недоліками річкового транспорту є: низька швидкість руху, тривалість відновлення гідротехнічних споруд, тривалі строки виконання вантажних операцій, несприятливі окреслення внутрішніх водних шляхів до переднього краю військ, сезонність роботи.

Повітряний транспорт останнім часом набуває все більшого значення. Його основна перевага полягає в можливості швидкого перекидання військ і вантажів на далекі відстані у будь-якому напрямку та в тил противника, висока маневреність та гнучкість в управлінні.

Недоліком повітряного транспорту для використання його при масових військових перевезеннях є фінансова складова, складність експлуатації, залежність від метеорологічних умов, труднощі підготовки аеродромів, непристосованість до перевезення ряду важких і великогабаритних видів військової техніки та вантажів.

Багаторічний досвід локальних війн і збройних конфліктів свідчить, що автомобільний транспорт має ряд переваг перед іншими видами транспорту: він без відриву може пересуватись за своїми військами, знаходитись у їх бойових порядках, забезпечувати транспортування великої кількості матеріальних засобів безпосередньо у війська, а також виконувати евакуаційні перевезення. Завдяки своїй маневреності, гнучкості, високій прохідності та меншій уразливості автомобільний транспорт є вирішальним засобом, що забезпечує тісний взаємозв'язок усіх інших видів транспорту під час їх комплексного використання при організації всебічного забезпечення військ.

Основними завданнями автомобільних військових частин є виконання військових автомобільних перевезень.

Правильність планування роботи автомобільного транспорту має вирішальне значення при організації перевезень для підвищення ефективності його використання.

Планування ґрунтується на реальному врахуванні можливостей автомобільних частин і має бути спрямоване на забезпечення найбільш ефективного та узгодженого використання автомобільного транспорту.

В умовах бойових дій планування перевезень має свої особливості. Вплив таких чинників, як характер бойових дій військ, стан місцевості, швидка зміна обстановки, вплив противника на

роботу транспорту, різноманітність і нерівномірна потреба військ у підвезенні матеріальних засобів практично не завжди дає можливість передбачити найбільш прийнятний варіант роботи автомобільного транспорту на тривалий період.

Це надзвичайно ускладнює процес планування і викликає необхідність мати більш гнучку систему управління.

Автомобільний транспорт у військових частинах (ОК) логістичного забезпечення, КСЛ, видів, окремих родів військ (сил) Збройних Сил України, ОК і військової ланці є основним.

Виконання автомобільних перевезень здійснюється автомобільним транспортом військових частин (органів) логістичного забезпечення КСЛ, видів Збройних Сил України, ОК, угруповань військ (сил). Як правило, автомобільні частини (підрозділи) використовуються для підвезення вантажів, відповідно:

– автомобільні військові частини КСЛ ЗС України – для перевезень МЗ від військових частин (органів) логістичного забезпечення центру до військових частин (органів) логістичного забезпечення видів Збройних Сил України, ОК, угруповань військ (сил);

– автомобільні військові частини ОК – для перевезень МЗ від військових частин (органів) логістичного забезпечення видів Збройних Сил України, ОК, угруповань військ (сил) до підрозділів логістичного забезпечення військових частин, аеродромів, в окремих випадках – до вогневих позицій артилерії, минаючи проміжні ланки.

У разі необхідності для підвезення (подачі) ОВТ та військового вантажу із вищої ланки можуть залучатись автомобільні частини (підрозділи) нижчої ланки.

Визначені військові частини повинні завантажуватись матеріальними засобами і підвозити їх, як правило комплектами (в обсязі добової потреби бригад, полків), які включають в себе всі основні види боеприпасів, пального, продовольства та інших матеріальних засобів.

В системі логістичного забезпечення до автомобільних військових частин відносяться окремий автомобільний батальйон, батальйон забезпечення, які призначені у воєнний час – для підвозу різноманітних видів матеріальних засобів, необхідних для ведення бойових дій, утримання рухомих запасів, евакуації поранених, хворих та непотрібного військам озброєння, техніки та майна, перевезення матеріальних засобів всередині баз і тимчасових перевантажувальних районів при порушенні роботи залізничного транспорту.

Крім цього батальйон забезпечення може залучатися для перевезення військ (сил), які не мають власного автотранспорту, частин і установ

логістики, а також евакуації мирного населення з прифронтової полоси.

Автомобільні військові частини, укомплектовані автопоїздами великої вантажопідйомності, використовуються для транспортування важкого наземного обладнання, ракетного озброєння, танків, пускових установок на гусеничному шасі та іншої військової техніки на важко-возних причепах та напівпричепах з метою збереження запасу моторесурсів. Автопоїзда при відповідному обладнанні можуть використовуватися для перевезення пального в металевих резервуарах та суховантажів в контейнерах.

Автомобілі зі спеціальним обладнанням кузовів використовуються для транспортування комплектів труб та обладнання трубопровідних частин, засобів переправи інженерних військ, ракетного озброєння, палива та іншого майна.

По призначенню (спеціалізації) автомобільні розділяються на:

- підвозу суховантажів (бортові);
- підвозу пального (наливні);
- підвозу спеціальних вантажів (ракет та боєприпасів);
- важких машин;
- багатоцільового призначення (мультиліфт).

Автомобільні підрозділи складаються з автомобільних батальйонів (окремих батальйонів забезпечення) та підрозділів забезпечення та обслуговування.

Основними підрозділами автомобільного батальйону (окремого автомобільного батальйону) є чотири автомобільні роти, кожна з яких складається з трьох взводів, взвод – з двох (трьох) відділень, в кожному із яких є по 8-10 автомобілів.

В основу формування автомобільних військових частин покладені наступні принципи:

- автомобільні підрозділи укомплектовуються однотипними по марках та вантажопідйомності автомобілями;
- автомобільні частини повинні бути самостійними, повністю спроможні забезпечити себе в управлінні, матеріальному, технічному і медичному відношенні.

В залежності від призначення автомобільні військові частини укомплектовуються: вантажними автомобілями та причепами (бортовими), сідельними тягачами з напівпричепами, автоцистернами, автопаливозаправниками та наливними причепами, сідельними тягачами з важко-возними напівпричепами для перевезення великогабаритних вантажів, спеціальними автомобілями, а для проведення ремонту та технічного обслуговування автомобільної техніки всі частини укомплектовуються рухомими ремонтними майстернями.

Залежно від призначення автомобільні

частини укомплектовуються:

– вантажними автомобілями й причепами (бортовими, сідельними тягачами й напівпричепами, автопаливоцистернами, автопаливозаправниками й наливними причепами, автопоїздами для перевезення техніки, озброєння й важких великогабаритних вантажів);

– спеціальними автомобілями (санітарними, авторефрижераторами, автоводоцистернами, спеціальними цистернами), а для проведення технічного обслуговування й ремонту автомобільної техніки - рухомими майстернями (МТО-АТ-М1, ПАРМ-1М, ПАРМ-3М).

В основу формування автомобільних частин покладені наступні принципи:

- автомобільні роти, батальйони, а по можливості й полки укомплектовуються однотипними за марками та вантажністю автомобілями;
- автомобільні частини повинні бути самостійними, повністю забезпечувати себе в управлінні, матеріальному, технічному й медичному відношенні.

Вантажність автомобільних підрозділів і частин залежить від вантажності та кількості наявних у них автомобілів і причепів. Так, штатна вантажність автомобільної роти з урахуванням коефіцієнтів технічної готовності (КТГ) і використання вантажності (КВВ), рівних 0,9, становить 360 т для бортових і 210 т для наливних автомобілів.

Сьогодні автомобільні частини й підрозділи укомплектовані більш сучасними транспортними засобами, володіють більшим запасом ходу до чергового ремонту та по пальному, більшою вантажністю й вищою прохідністю, легкістю керування, надійністю та здатністю працювати в будь-яких дорожньо-кліматичних умовах.

Ефективність роботи автомобільних частин багато в чому залежить від продуманого та правильно спланованого їх використання.

Основні принципи, що здійснюють вплив на ефективність використання автомобільних частин в операціях, зводяться до наступного:

- відповідність завдань перевезення реальним можливостям автотранспорту в даній конкретній обстановці;
- централізоване використання і єдине керівництво автотранспортом у кожній ланці підвезення;
- раціональний розподіл автотранспорту по напрямках, ділянках підвезення й маршрутах руху;
- використання автомобільних частин на одних закріплених напрямках;
- планування перевезень із мінімальною кількістю перезавантажень матеріальних засобів;
- надання необхідного часу автомобільним

частинам для якісного планування й забезпечення перевезень, підготовки особового складу й автотранспорту до перевезень;

- вибір найбільш раціонального складу автомобільної колони;
- наявність постійного резерву автотранспорту, необхідного для виконання раптово виниклих завдань щодо перевезення матеріальних засобів тощо.

Підвезення матеріальних засобів військам організовується за принципом «зверху вниз» («від себе»), а евакуація – «знизу вгору» («на себе»). Це означає, що старші начальники несуть відповідальність за організацію постачання та доставки матеріальних засобів, необхідних військам, а також за евакуацію поранених, хворих і майна.

Перевезення матеріальних засобів автомобільним транспортом зазвичай здійснюється: від баз Центру до складів ОК- транспортом Центру, від складів ОК до бригадних складів – транспортом ОК, від бригадних складів до батальйонів і вогневих позицій бригадної артилерії – бригадним автотранспортом, від батальйонів до підрозділів - транспортом взводів забезпечення батальйонів.

Відповідно до цього визначені і ланки підвезення:

- в оперативному тилу: від баз Центру до складів ОК; від складів ОК до бригадних складів;
- у військовому тилу: від бригадних складів до батальйонів; від батальйонів до підрозділів.

Отже, при класичній системі організації перевезень кожний вид автотранспорту за належністю працює в своїй ланці підвезення.

Однак при необхідності, за рішенням старшого начальника, автотранспорт нижчих ланок може залучатися для виконання перевезень з баз (складів) вищих інстанцій, а автомобільний транспорт вищих ланок подавати матеріальні засоби безпосередньо в з'єднання (частини, підрозділи), минаючи проміжні ланки підвезення.

Обсяг і черговість перевезень матеріальних засобів автомобільним транспортом визначаються виходячи з обстановки, бойових завдань військ та їх матеріальної забезпеченості. Матеріальні засоби загальновійськовим резервам і частинам спеціальних військ доставляються, як правило, їх автотранспортом.

Евакуація, як правило, виконується попутним чи автомобільним транспортом, що повертається в тил, і в першу чергу використовується для евакуації поранених і хворих. Підвезення та евакуація плануються й організовуються за вказівкою заступника командира з тилу. Він встановлює порядок і терміни підвезення, організує маневр транспортними засобами відповідно до обстановки, що змінилася.

Під організацією військових автомобільних перевезень (ВАП) варто розуміти комплекс організаційно-технічних заходів, що включають планування, забезпечення, виконання та управління ними.

При організації ВАП необхідно враховувати конкретні умови, в яких вони будуть здійснюватися: місцевість, клімат, пору року, тривалість, умови навантаження і вивантаження, довжину і стан маршрутів руху, дорожнє забезпечення та інші фактори, що впливають на своєчасне та якісне виконання перевезень.

В залежності від характеру і призначення ВАП поділяються на наступні види:

- оперативні - перевезення військових частин (підрозділів), установ і бойової техніки;
- людські - перевезення призовників, тих, хто звільняється, а також інших військових команд;
- постачальницькі - перевезення матеріальних засобів та інших військових вантажів;
- евакуаційні - перевезення з місць проведення бойових дій в тил поранених, хворих, не потрібних військам і потребуючих ремонту техніки, озброєння та майна.

Оперативні перевезення плануються загальновійськовим штабом, а людські, постачальницькі та евакуаційні - органами тилу.

В залежності від ланки підвезення ВАП поділяються на перевезення Центру, Оперативних Командувань і військові.

Автомобільні перевезення Центру організуються автотранспортною службою тилу і виконуються автомобільними частинами Центру від місць виробництва матеріальних засобів, центральних баз і складів до складів (баз) ОК, портів та аеродромів матеріального забезпечення.

Автомобільні перевезення ОК організуються автотранспортною службою ОК і виконуються згідно з планами силами і засобами ОК.

ВАП організовується заступником командира частини з тилу і виконуються автотранспортом частини.

В залежності від ланки підвезення, в якій виконуються перевезення, кількості напрямків підвезення, тривалості роботи, наявності сил і засобів, умов навантаження та вивантаження, дорожніх умов і дорожнього забезпечення, характеру можливого впливу противника та інших факторів перевезення можуть бути організовані наскрізним чи дільничним способом, одиночними машинами чи в складі колони.

Наскрізний спосіб означає доставку матеріальних засобів від пункту навантаження до пункту вивантаження без зміни транспортних засобів при одному чи двох водіях на машині. Наскрізний спосіб є основним способом при організації ВАП у ЗС України.

Середньодобовий пробіг транспорту при

наскрізному способі підвезення з одним водієм складає до 300 км і більше, а при двох водіях - до 550-600 км [9].

Орієнтовний розподіл часу при виконанні перевезень наскрізним способом наведений в табл. 1.

Таблиця 1

Орієнтовний розподіл часу при виконанні перевезень наскрізним способом

Показники	При одному водії, год.	При двох водіях, год.
Рух, навантаження і вивантаження вантажів	12-14	17-18
Привали	3-4	3-4
Відпочинок особового складу	6-8	3 (крім того, вільна зміна відпочиває в дорозі)

Повний час обороту (рейсу) $T_{об}$ автотранспорту при наскрізному способі перевезення складає

$$t_{об} = t_p + t_{пнв} + t_{вто}, \quad (1)$$

де t_p – тривалість руху, год.;

$t_{пнв}$ – тривалість простою під навантаженням і вивантаженням, год.;

$t_{вто}$ – час для відпочинку водіїв і проведення технічного обслуговування автомобілів, год.

Наскрізний спосіб руху при одному водії доцільно застосовувати в тих випадках, коли автомобіль може зробити оборот за робочий день, тобто тоді, коли не потрібно відпочинку водіїв у процесі перевезення. Середньодобовий пробіг автотранспорту 250-300 км відповідає відстані 120-150 км.

При відстанях перевезення, що перевищують 150 км, можливе застосування так званої турної системи їзди, при якій в автомобілі їдуть два водії (один за кермом, а інший відпочиває; у дорозі вони підміняють один одного). Застосування такої системи їзди дає можливість скоротити непродуктивні простої автотранспорту і збільшити середньодобовий пробіг автомобілів до 600 км.

Дільничний спосіб означає доставку матеріальних засобів від пункту навантаження до пункту вивантаження при безупинному русі по ділянках маршруту, що обслуговується закріпленими за ними водіями чи автотягачами з водіями. Швидкість просування вантажів при цьому досягає 700 км на добу і більше.

При дільничному способі підвезення маршрут перевезень розбивається на ділянки по 150-250 км, на межах яких здійснюється передача

вантажів.

Передача вантажів з ділянки на ділянку можлива шляхом перевантаження вантажів, передачі контейнерів, автомобілів (автопоїздів), перечеплення причепів і напівпричепів. Найбільш раціональним способом передачі вантажів з однієї ділянки на іншу варто вважати перечеплення напівпричепів, тобто такий спосіб, при якому тягач працює на визначеній ділянці, а напівпричепа з вантажем передаються з ділянки на ділянку.

Дільничним способом, як правило, здійснюються автомобільні перевезення на великі відстані з тривалим періодом роботи транспорту на одному напрямку при наявності відповідних транспортних засобів. Для організації дільничного способу перевезень автомобільні частини (підрозділи) повинні мати, як правило, дві зміни водіїв, а при зміні напівпричепів, крім того, автопоїзди в складі тягачів і напівпричепів однакових чи взаємозамінних марок.

В усіх випадках успішне виконання автомобільних перевезень досягається:

- забезпеченням високої готовності автомобільних частин до роботи в складних дорожніх умовах і бойовій обстановці;
- правильним використанням транспорту підвезення і своєчасним маневруванням ним;
- своєчасним збором даних про стан маршрутів руху і взаємодією з дорожніми та інженерними військами;
- забезпеченням своєчасного навантаження (вивантаження) матеріальних засобів в автомобільний транспорт;
- правильною організацією руху колон автомобільних частин і підрозділів;
- дотриманням скритності перевезень;
- виконанням заходів щодо збереження вантажів при перевезеннях, навантаженні (вивантаженні);
- організацією надійного захисту, охорони та оборони автомобільних частин і підрозділів;
- організацією безперервної і цілеспрямованої виховної роботи з особовим складом;
- організацією матеріального, технічного і медичного забезпечення автомобільних частин у районах розміщення і колон у районах навантаження (вивантаження), а також на шляху проходження;
- правильним розміщенням автомобільних частин у залежності від поставленого завдання і конкретних умов обстановки;
- чітким плануванням автомобільних перевезень і безперервним управлінням ними.

Висновки

Досвід виконання військових перевезень у ході підготовки та проведення бойових дій

показує, що характер та способи ведення сучасних операцій створюють складні умови для організації військових перевезень. Це визначається складністю транспортних завдань, різким збільшенням обсягів військових перевезень, обмеженим часом на їх виконання, а також загрозою впливу противника по транспортним об'єктам. Безперервність військових перевезень може бути досягнута чітким його плануванням, завчасною та всебічною підготовкою шляхів сполучення і транспортних засобів до виконання масових військових перевезень. Важливим фактором успішного виконання військових перевезень є організація надійної взаємодії між військами та органами транспорту з метою забезпечення високої мобільності, маневреності військ.

В ході дослідження були розглянуті завдання забезпечення безперервності роботи транспорту в складних умовах, методи вирішення проблем пов'язаних з виходом з ладу об'єктів транспорту, та організація безперебійної роботи транспорту. Складання єдиних графіків роботи транспорту - є одним з найважливіших питань взаємодії роботи транспорту в складних умовах, враховуючи особливості функціонування видів транспорту за допомогою яких здійснюється забезпечення логістики в умовах виходу з ладу засобів транспорту. Виходячи із вищезазначеного для збереження мережі логістичного забезпечення підрозділів, конкретно - живучості транспортних споруд, можна сформулювати подальші напрямки наукових досліджень:

1. Створення раціональної системи розташування підрозділів технічного прикриття на території держави, з наявними у них силами і засобами для швидкого відновлення зруйнованих транспортних об'єктів.

2. Підготовка підрозділів здатних швидко виконувати відновлення.

V. HUDIMOV, Y. MAKSYMENKOV

TRANSPORT AND LOGISTICS SUPPLY OF THE ARMED FORCES OF UKRAINE, OTHER MILITARY FORMS DURING COMBAT OPERATIONS

Summary: Long-term experience of local wars and armed conflicts shows that road transport has a number of advantages over other types of transport: it can continuously follow its troops, be in their battle formations, ensure the transportation of a large amount of material resources directly to the troops, and also perform evacuation transportation. Due to its maneuverability, flexibility, high passability and less vulnerability, road transport is a decisive means that ensures the close relationship of all other types of transport during their integrated use in the organization of comprehensive support of troops.

Keywords: automobile transport, military transportation, automobile military units of the KSL of the Armed Forces of Ukraine, vehicles.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК

1. Закон України «Про оборону України», м. Київ 6 грудня 1991 року №1933- XII.
2. Закон України «Про функціонування єдиної транспортної системи України в особливий період» (із змінами і доповненнями)
3. Закон України "Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію" (із змінами і доповненнями)
4. Закон України «Про транспорт» (із змінами і доповненнями)
5. Постанова КМУ від 4 листопада 2015 р. № 891 «Про затвердження Порядку організації діяльності залізничного транспорту під час здійснення військових залізничних перевезень».
6. Бойовий статут Механізованих і танкових військ Сухопутних військ Збройних Сил України, частина II, 2016. – 225 с.
7. Про затвердження Положення з військових перевезень залізничним, морським, річковим та повітряним транспортом : наказ Міністра оборони України від 05.09.2013 р. № 595. Офіційний вісник України. 2013. №78. С. 126;
8. Статут внутрішньої служби Збройних сил України : редакція від 01.10.2020. Офіційний вісник України. 1999. №20. С. 5;
9. Бауэрсокс Д.Д., Клосс Д.Д. Логистика: интегрированная цепь поставок Перевод с англ. М: ЗАО "Олимп-Бизнес", 2001.
10. Навчальний посібник. «Військові автомобільні перевезення». Львів. Академія сухопутних військ. 2020.
11. Настанова. Автомобільна бригада (окремий автомобільний батальйон). КОМАНДУВАННЯ СИЛ ЛОГІСТИКИ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ. Грудень. 2020.
12. Система розгортання та переміщення об'єднаних сил в операціях за стандартами НАТО (Allied Deployment and Movements System): навчальн. посіб. – [П.І. Смолич, А. С. Барарига] К.: НУОУ ім. Івана Черняхівського, 2016.

Надійшла до редколегії 26.10.2022.

Прийнята до друку 12.11.2022.